

[Arne Bjerregaard.]

siger, han vil slutte forbund med fanden selv; forleden sagde retsforbundet, at de også ville slutte forbund med fanden selv. Det kan blive et smukt makkerskab, så vi fra kristeligt folkeparti må nok få lidt kolde fødder. Jeg vil dog nok en gang foreslå hr. Glistrup at trække lovforslaget tilbage, således at vi senere kan tage stilling til det, måske i en modereret form, med det nødvendige følgemateriale. Det er ganske meningsløst, at vi i skatte- og afgiftsudvalget skal begynde at tage stilling til et lovforslag, som vi overhovedet ikke har mulighed for i lang tid fremover at skaffe materiale til at undersøge tilstrækkeligt. Derfor gentager jeg: hr. Glistrup, træk lovforslaget tilbage!

Kaj Hansen (DKP):

Nu er denne debat snart forbi. Jeg tænkte ved fremsættelsen, at når vi skulle behandle disse lovforslag, så ville der være bilagt en hel del materiale til belysning af deres virkninger ikke mindst på de sociale områder. Der var intet, og når nu hr. Glistrup siger, at det blad, som jeg har læst, nok har bragt nogle helt forkerte oplysninger om fremskridtspartiet, så kan jeg oplyse, at det blad er udsendt fra hr. Glistrups kontor under valgkampen. Bladet hedder Fremskridtspartiet, og adressen er Nygade 3.

Jeg ved godt, at hr. Glistrup har forsøgt at tage mig og mit parti til indtægt for nogle af hans synspunkter. Det kan aldeles ikke lade sig gøre. Jeg skal da indrømme, at der er en vis arbejdsfordeling, på den måde at vi forsvarer de små og mellemstore skatteydere og hr. Glistrup alene forsvarer de store.

Jeg lagde også mærke til, at hr. Glistrup, da vi behandlede et andet lovforslag her, sagde: sølle 40.000 kr., hvad er det? Sølle 40.000 kr., det er det, mange, mange mennesker i dette land skal leve af, og en mand, der tjener 42.000 kr., har med normale lønmodtagerfradrag en statsskat på ca. 8.000 kr. Hvis hr. Glistrup fik held til at få sine forslag gennemført, ville denne mand, hvis han havde et barn i børnehaven, for det første komme til at betale det selv, han ville endvidere miste sin boligsikring, han skulle betale mere i jernbanetakster og en lang, lang række andre ting. Det ville i virkeligheden betyde, at denne mand ikke fik en skattelettelse på 8.000 kr., men en byrde på

16.000 kr. Det er realiteterne om hr. Glistrups tal. Derfor er jeg også overbevist om, at denne debat i hvert fald har været nyttig på den måde, at det nu er dokumenteret, at al den dokumentation, hr. Glistrup lovede i denne valgkamp, er gået op i den blå luft, og dér ser vi også nok hans lovforslag forsvinde hen.

Ib Christensen (DR):

Jeg behøver vist ikke at gå i enkeltheder med, hvem jeg er villig til at gå på forlig med, men jeg tror ikke, at kristeligt folkeparti skal have nogen bekymringer, for kristeligt folkeparti bør så lidt som noget andet parti i denne sal udelukkes fra samarbejde. Dette er retsforbundets holdning, og det har allerede givet sig politisk udtryk via vort samarbejde med vidt forskellige partier. Jeg ville ønske, at dette var en holdning, der også besjælede andre partier end mit.

Hr. Glistrup taler om mere eller mindre vel gennemtænkte forslag fra retsforbundet. Jeg synes nok, hr. Glistrup skulle betænke sig lidt, for hvad man end vil mene om de to lovforslag, der nu ligger her på bordet, så kan de vel egentlig ikke kaldes særlig vel gennemtænkte.

Men én ting takker jeg for — og det gør jeg, fordi der så dog kan komme noget positivt ud af denne debat — jeg takker for hr. Glistrups udtalelser om, at han er villig til at gå på forlig også med retsforbundet om disse ting. Jeg forstod hr. Glistrup således, at hvis en betydelig nedbringelse af indkomstkatten kan opnås og politisk kun kan opnås gennem en kombination af øget jordbeskatning — altså en effektiv inddragelse af de kommende jordværdistigninger og dermed stop for jordspekulation og den inflation, der følger med den — og besparelser, så vil fremskridtspartiet være villig til at gå ind i et sådant politisk samarbejde. Det takker jeg for; det rejser jo interessante politiske perspektiver:

Ordføreren for forslagsstillerne (Glistrup) (FP):

Den debat, som nu er ved at slutte, skulle gerne have været en debat om den indkomstskattemisere, der rider den danske befolkning som en mare. Hvad kan vi gøre for at hjælpe den danske befolkning? I stedet for er man sunket ned til en drøftelse ud